

29.03.2021

Koulun kohtaaminen toisesta näkökulmasta katsottuna

In this blog post Josephine Moate puts her 'IKI-project manager' hat and her 'senior lecturer in education' hat to one side and shares some of her more personal experiences of being a parent of school-aged children in Finland.

Halusin jakaa kokemukseni kanssanne. Selvästi koulutus on minun juttuni, joten en ole tavallinen vanhempi, mutta ehkä se auttaa antamaan toisen näkökulman. Todellakin, se yllätti minut, kuinka haavoittuvaiseksi tunsin itseni vanhempana. Ymmärsin aika paljon koulusta, mutta miten edustan omia lapsiani hyvällä tavalla? Miehelleni se oli ehkä vielä hämmentävämpää. Pyysin häneltä pohdintojaan tästä. Hän mainitsi jatkuvan epävarmuuden tunteen ja toi esimerkin siitä, otetaanko kengät pois vai ei, kun menee kouluun. Vanhempien kokouksissa on ollut joskus hämmentävää olla – olemmeko me liian kovaäänisiä vai puhummeko liikaa, jos vastaamme opettajan kysymykseen emmekä istu hiljaisuudessa. Ja oli se kerta, kun saavuin arviointikeskusteluun ilman lastani, koska silloin en tiennyt, että lapsi piti olla mukana. Tapahtui vaan kerran.

Minun pitäisi lisätä se, että koulu Englannissa on nykyään hyvin erilainen verrattuna siihen, kun olimme itse koulussa. Nyt lapset lukitaan porttien ja ovien taakse koko päiväksi, ja vanhempien on haettava lapsensa koulusta, ainakin alakoulusta. Se muistutti minua vankilasta, kun kävin siellä. Englannissa urheilutunnit olivat paljon helpompia – minun ei tarvinnut huolehtia siitä, olivatko luistimet teräviä tai mistä voisin ostaa pidikkeitä suksien yhdessä pitämiseksi. Vaikuttaako kyvyttömyyteni hiihtää tai luistella huonosti lapsiini? Minun ei myöskään tarvinnut miettiä Englannissa, miten lapseni pukeutuivat kouluun tai mihin aikaan koulu alkoi, koska jokainen päivä oli samanlainen. En tarkoita, että tämä erilaisuus olisi huono asia vaan, että se on erilaista. Ja kun jokin on erilaista, se vie aikaa sopeutumiseen. Jos joku voisi auttaa sinua ymmärtämään erilaisuuden, se olisi toivottavasti parempi kaikille! Pedagogisesti mielestäni joustavat aikataulut ovat hyviä, mutta vanhempana ne ovat painajaisia.

Mutta minä tiedän, että se ei ole vain varhain Suomeen muuttaneille vanhemmille, joille suhde kouluun voi olla haastava. Muistan selvästi yhden vanhempainillan, kun iso, vahva, suomalainen mies esitteli itsensä: "Oon Matiaksen äiti – eiku isä!" Jotenkin koulun ja vanhemman suhde ei ole niin helppo. Ensimmäisen vanhempainillan keskusteluun sisältyi perunoita. Kysymys oli "miksi pienten lasten täytyy kuoria omat perunansa?". Opettaja selitti, että jos perunat ovat jo kuorittuja, viimeiset syövät limaisia perunoita. Sillä hetkellä tajusin, miksi englantilaiset koulut tarjoilivat ranskalaisia tai muusia... ja että olin eri paikassa.

Paljon suurempi asia, kuitenkin, on miten vanhemmat voivat tukea lapsiaan koulussa. Englannissa (jälleen) koulut joskus tarjoavat vanhemmille koulutusta siitä, kuinka auttaa lapsia kotitehtävissä – jotta he eivät opeta heitä väärin. En ole varma, oletetaanko vanhempien olevan niin mukana läksyjen teossa Suomessa. Toisaalta näin todella ihanan esimerkin Suomessa monikielisessä luokassa. Kotitehtävänä oli harjoitella laskemista yhdestä kymmeneen laskemalla kymmentä esinettä kotona. Opettaja pyysi vanhempia kuvaamaan lapsia – Olisin tarvinnut apua siellä ... mutta joka tapauksessa opettaja pyysi vanhempia kuvaamaan lapsia laskemalla esineitä englanniksi (koulun kieli) ja sitten toisella kielellä. Opettajan ei tarvinnut osata kaikkia kieliä, mutta hän pystyi arvostamaan ja

tunnistamaan lasten ja perheiden kieliresurssit.

Ehkä mitä yritän sanoa, on että opettajien sekä vanhempien oppiminen yhteistyöhön vie aikaa. Jos pystyt ajattelemaan etukäteen ja olet tietoinen siitä, mitä on hyödyllistä jakaa ja erilaisia tapoja tutustua erilaisiin lapsiin ja perheisiin, tämän pitäisi helpottaa kaikkien elämää. Mieheni sanoi myös, että suomalaisten koulujen hyvä maine vakuutti hänelle, että lapsemme olisivat kunnossa. Se on positiivinen alku ja toivottavasti jotain, johon nyt rakennamme.

Kirjoittaja: **Josephine Moate**